

„...Nem óv a hűtlen értelem, nem fogja szűk szegély,
csillagcsoportokat terel a parttalan szeszély
elámuló szivedre: állsz tünődve és hagyod,
beleljenek, mint sűrű gyász.”
(Pilinszky: Gyász, 1943.márc.)

ifj. Hara Lászlóné (1942 – 2021)

Megrendülve értesítjük - a gyászoló család nevében - az egykori tanítványokat és kollégákat, hogy **iskolánk nyugalmazott zongoratanára ifj. Hara Lászlóné, váratlan hirtelenséggel október 11-én életének 79. évében elhunyt.**

Búcsúztatása a Farkasréti temetőben, 2021. október 21-én lesz 14:00 órától.

Mosoly, humor, a zene mindenekfeletti tisztelete, a barátságok ápolása, a tanítványok önzetlen támogatása jut eszünkbe Csilláról, ahogy kollégái, tanítványai szólították.

Diplomáját 1965-ben szerezte meg a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán. Hivatásának tekintette a választott utat, így még az évben zongoratanár lett a Fővárosi Zeneiskolai Szervezet Újpesti Zeneiskolájában. Néhány évvel a tanítás után már vezetőhelyettesként, majd 1974 – 1991 között az iskola vezetőjeként segítette, támogatta a gyerekek zenetanulását, kollégái munkáját.

Vezetői munkájával új korszakot teremtett az iskola életében. E több mint negyedszázad alatt megerősödött a IV. kerületi hangszeres zeneoktatás, miközben a zenei nevelés új eszközeinek vagy akár új műfajok bevezetésének is teret adott. Így kezdett el igazgatása alatt működni az ország egyik első alapfokú jazz „műhelye”, mely napjainkra meghatározó iskolává vált, tanszakvezetője egykori tanítványa. Vezetői gondolkodása, a közösségért való tenni akarása, szakmai munkájának eredményei példát adtak kollégáinak. Vezetői munkája után - mely meghatározója volt fiatal felnőtt életének – tanítványai sikerének, tehetségük gondozásával újabb negyedszázadot töltött el, 2001 és 2015 között iskolánk tanáraként. Támogatta és segítette őket nemcsak zenei fejlődésükben. Szerteágazó érdeklődése, az új iránti figyelme, nyitottsága a változó világ, változó kihívásaihoz hozzá segítették, hogy növendékeit a számukra legteljesebb életúthoz vezesse. S bár közülük sokan választották hivatásul a zenei pályát, az örömteli zongoraórák, a közösen átélt élmények mély nyomot hagytak az egykori tanítványokban. Büszke volt sikereikre. Egyedi tanácsaiban mindig ott rejlett személyes tapasztalata. Munkásságát 1998-ban Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszttel, 2000-ben Újpest Gyermekéiért kitüntetéssel ismerték el. Pilinszky verse közel egyidős Csilla életútjával. Személyes és szakmai útjára a sors gazdagon ontotta az öröm és a gyász pillanatait. „ Mert sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak”. (Máté, 22/14) Példát adott mindenki számára, ahogy az utat bejárta. Köszönjük, hogy találkozhattunk, ismerhettünk, tanulhattunk Tőled. A gyász ideje még hosszú lesz, de nem búcsúzunk. **Emlékét megőrizzük.**